

לא כהללו בבליים שאין בקיאים בהטייה¹ –

Not like these Babylonians who are not acquainted with *Hatoyoh*

OVERVIEW

The גמרא cited a ברייתא which stated that the חכמים permitted לבעול בתחלה בשבת רבה. רבה explained that חכמים refers to ר"ש, who maintains that a מתכוין שאין מתכוין is מותר. אביי asked רבה but it is a פסיק רישיה וכו' רבה responded. The גמרא continues with the dialogue between אביי ורבה. Our תוספות leads us through this dialogue.

פירוש² אינו פסיק רישיה³ דכל העולם אינן כמו בבליים אלא בקיאים הן -

The explanation of this answer 'לא כהללו בבליים וכו' is that it is not a פס"ר, for everyone is not like the בבליים, who are not בקיאים בהטייה, but rather they are (mostly)⁴ בקיאים בהטייה -

הילכך שרי להו למיבעל ובלבד שלא יתכונו לבעול בעילה גמורה -

Therefore it is permitted for them to be בעיל בתחלה בשבת provided they do not intent to be בעיל a complete בעילה (without הטייה) which would be a פס"ר and be אסור.

גמרא explains the continuation of the תוספות:

ופריך אם כן טורד למה פירוש⁵ בשבת אמאי פטר ליה לעיל מקריאת שמע כיון דבקיאים הן - 'And asked רבה; if indeed it is so that the people are בקיאים בהטייה, why is there a stress'; the explanation of אביי's question is why the משנה exempted the בקיאים from reciting ק"ש (not during the weekdays), since they are בקיאים בהטייה.

תוספות explains s'אביי question:

¹ דם בתולים ביהא without extracting the דם. הטייה is a certain manner of performing

² by saying 'פירוש' is perhaps negating an alternate explanation that since people are בקיאים בהטייה there will be no דם at all. תוספות rejects this (for [there is always the possibility that there will be דם and mainly] why therefore is there an opinion that it is אסור since he is מטה and there will be no דם) and explains that since it is not inevitable that there must be דם, therefore it is not a פס"ר and is מותר even if there is a possibility that there will be דם (as long as he does not intend to be בעיל a גמורה בעילה).

³ The phrase פסיק רישיה ולא ימות is asking rhetorically; can you chop off its head and it will not die?! ר"ש admits that in a case where the מלאכה will inevitably be done, there is no exemption of מתכוין. However if one is בקי בהטייה he can be בועל without being דם מוציא, so it is not inevitable that he will transgress the מלאכה of חבורה, therefore since he is מתכוין להוציא דם it is מותר לכתחלה to be בשבת.

⁴ See later in the גמרא that רוב בקיאים הן.

⁵ The question למה טורד א"כ certainly requires clarification; why should the fact that they are בקיאים בהטייה diminish the טורד of ביהא [during the weekdays when there is no need for הטייה]. Therefore תוספות offers his 'פירוש'.

בשלמא בחול איכא טירדא לפי שמתכוין לבעול בעילה גמורה -

Regarding the (exemption from reciting ק"ש on the) weekdays it is understood that there is stress, since he intends to be בעיל a complete ביאה (without הטייה) -

ואף לבקיאין יש טירדא לבעול בעילה גמורה⁶ -

And even for the experts (in הטייה) there is טירדא to be בעיל a גמורה (and therefore he is טרוד since he is במצוה).

- בעיל בעילה גמורה (even for a בקי) to be טירדא (even for a בקי) goes on to prove that there is תוספות

כדאמר בפרק שני דברכות (דף טז,א ושם) דרבנן גמליאל היה פטור ומחמיר על עצמו -

As the משנה states in the second פרק of מסכת ברכות; that ר"ג was פטור from ק"ש, but was stringent on himself and read ק"ש even though he was a חתן -

אף על גב דבקי היה שלא היה בבלי -

Even though he was a בקי since he was not a בבלי, nevertheless he read ק"ש [only] as a חומר but not that he was legally obligated; proving that even for בקיאין there is a טירדא; otherwise if there is no טירדא for a בקי then he should be obligated בק"ש legally (without any חומר). This explains why on the weekdays the חתן is פטור מק"ש for he is טרוד since he is גמורה -

אבל בשבת שאינו מתכוין לבעול בעילה גמורה טרוד למה⁷ -

טירדא, what בעיל בעילה גמורה has no intent to be חתן where the שבת is there to exempt him from reciting ק"ש -

ומשני לשאינו בקי פירוש⁸ לפי שאינו בקי בשעת קריאת שמע -

And the גמרא answered 'there is a טירדא to the one who is not a בקי'; the explanation of this answer is that even the בקי is not a בקי at the time when one is obligated in ק"ש -

דאפילו הבקיאין בשעת מעשה קודם מעשה יראים שלא יהיו בקיאין הילכך טרודים כולם:

For even the בקיאין during the time of בעילה, however before the act (when it is the time to recite ק"ש) they are concerned that they will not be בקיאין; therefore everyone is טרוד at the time of ק"ש.

⁶ One may have assumed that someone who is not בקי בהטייה and therefore not that well acquainted with the intricacies of ביאה will be טרוד before his (first ביאה); however someone who is בקי (even) בהטייה should certainly not have any difficulty with a 'regular' ביאה. תוספות rejects this notion and maintains that everyone is טרוד by a בעילה גמורה.

⁷ We are now assuming that there is less טירדא to be בעיל בהטייה (since it is not a גמורה), than to be בעיל a בעילה גמורה. According to אביי that the טרוד is because he is forbidden to be בעיל on שבת, it is understood why he is פטור מק"ש; however according to רבה that he is permitted to be בעיל, then in any case it is not understood; if he is not a בקי, he is forbidden to be בעיל since it is a פס"ר and should be required to recite ק"ש, and if he is a בקי, and is being טרוד, so he should be חייב בק"ש (which is [presumably] easier than a גמורה [see beginning of this footnote]), there is no טרוד, so he should be חייב בק"ש.

⁸ With the word 'פירוש' here, 'תוס' is rejecting the more obvious explanation of the גמרא's answer בקי לשאינו בקי, namely that there is a טירדא (only) for the אינו בקי. See 'Thinking it over'.

SUMMARY

There is no פס"ר since בקיאים בהטייה; however they are still מק"ש (on שבת) since they are not confident in their בקיאות. There can be more טרדא by a גמורה than by הטייה.

THINKING IT OVER

explains the s'גמרא answer 'לשאינו בקי', to include everyone (even the בקי).⁹ Why did not תוס' explain the גמרא simply that the אינו בקי is טרוד (but not the בקי)?!¹⁰

⁹ See footnote # 8.

¹⁰ See מהרש"א and שטמ"ק.